

Benschops BESTE

De 100 mooiste gedichten
van Nel Benschop

© 2015 Uitgeverij Kok – Utrecht
www.kok.nl

Samenstelling en redactie: Madeleine Gimpel
Vormgeving: Flashworks.nl – Kampen

ISBN 978 90 435 2509 1
ISBN e-book 978 90 435 2510 7
NUR 306

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Geen Nederlandse dichteres heeft zoveel lezers weten te ontroeren als Nel Benschop (1918-2005). Ze schreef over leven en sterven, natuurbeleving, christelijke feestdagen, vergeving en troost.

‘Natuurlijk is het geloof wel het belangrijkste thema in mijn werk, maar het gaat in mijn gedichten toch vooral om de grote gebeurtenissen in een mensenleven. Over liefde en dood. En dat soort zaken zijn voor alle mensen hetzelfde, of je nu gelovig bent of niet.’

Nel Benschop is de meest gelezen én de meest geciteerde dichteres. In deze bundel zijn haar 100 mooiste gedichten opgenomen.

Credo

En tóch geloof ik rotsvast in Uw leiding,
(al zie ik het 'waarom' der dingen niet)
bij elk ontmoeten en bij elke scheiding,
bij elke vreugde en bij elk verdriet.
En ik geloof onwrikbaar in Uw liefde
die altijd als het zonlicht om mij stond;
ook dan, wanneer ik was als een gekliefde,
een trotse boom, ontworteld op de grond.
En ik geloof, dat hoe ik ook mocht falen,
(al dacht ik zelf, dat ik het goede deed)
dat Gij mijn schuld, hoe groot ook, wilt betalen
met 't lijden, dat Gij eens op aarde leed.
Ja, ik geloof dat Gij Uw licht laat schijnen,
dat Gij na droefheid, vreugde hebt bereid
voor groten in 't geloof én voor de kleinen...
Heer, help mij in mijn ongelovigheid!

Gebed om moed

Ik vraag U niet om vreugde en geluk,
hoewel 'k ernaar verlang met heel mijn wezen.
Ik weet te goed: de zoetste vreugd breekt stuk,
en er zijn wonden, die nooit meer genezen;
ik tracht te zeggen: wat Gij doet is goed –
maar geef mij toch een heel klein beetje moed!

Ik vraag niet om een leven zonder strijd:
de vrede is het waard, ervoor te vechten.
Als in mijn hart maar groeit de zekerheid
dat 'k mij door alles meer aan U ga hechten.
Want als ik bij U ben is alles goed –
maar geef mij toch een heel klein beetje moed!

Ik vraag U niet dat ik begrijpen mag
waarom Gij déze weg mij hebt geweest;
mijn denken is verward en elke dag
brengt nieuwe twijfel, doet opnieuw mij vrezen.
En toch geloof ik: Gij maakt alles goed –
maar geef mij alstublieft een beetje moed!

A Dieu

voor Nora, 26-9-'64

Je bent niet dood – de Heer heeft je geroepen
bij hem te wonen in Zijn glanzend huis;
je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
je hebt ze nu – want je bent veilig thuis.
Je bent niet dood – je mag voor eeuwig leven,
je bent verlost van onvolkomenheid,
van pijn en van verdriet. God zal je geven
een onbegrensd geluk in onbegrensd tijd –
je bent niet dood. – Maar ach, ik zal je missen
zoals een mens de meest-geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen,
en ik geloof: God heeft zich niet vergist...

Het enige houvast

Wanneer je niet meer bidden kunt,
en alles in je hart lijkt dood;
wanneer je staat op 't dode punt,
en niemand weet iets van je nood,

wanneer je zoekt naar een houvast,
– want God lijkt soms zo eind'loos ver –
wanneer je moedeloos torst je last,
en aan je hemel blinkt geen ster,

wanneer de liefste mens ontviel,
wanneer God vroeg je mooist bezit,
luister dan maar – en wacht – en kniel:
't is Gods Geest zelf, Die voor je bidt.

Advent

Wat zucht je toch in 't donker, kind?
Ik deed het grote licht ontbranden!
Toe, open maar je lege handen,
je weet het toch: Wie zoekt, die vindt.

Ik kwam toch voor de rijken niet?
Niet voor de sterken, de gezonden?
Ik kom barmhartigheid verkonden
aan elk, die pijn heeft, of verdriet.

Heb je geen kleren voor Mijn feest?
Ik zal je een wit feestkleed geven.
't Is moeilijk, van gena te leven;
Ik weet 't Ik ben óók arm geweest.

In Bethlehem zie Ik je weer,
daar moet Ik vélen plaats bereiden;
Mijn ster zal hen er henen leiden.
Jij komt toch ook? Aarzel niet meer!